

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 1; rozdawał N, obie przed partią.

1

♠ AJ1053	♠ Q742	♠ 8
♥ J3	♥ 109862	♥ AQ
♦ 1094	♦ 863	♦ KQ7
♣ A93	♣ 10	♣ KQJ8642

♠ K96
♥ K754
♦ AJ52
♣ 75

Nasz System:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♠	pas	3 ♦ ¹	pas
3 ♠ ²	pas	3 BA ³	pas
pas	pas		

¹ sztuczny forsing do dogranej, jednokolorowa ręka na 6⁺-kartowym longerze treflowym

² 5⁺ pików

³ brak fitu pikowego co najmniej półzatrzymania w obu kolorach czerwonych

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♠	pas	2 ♣ ¹	pas
2 ♠/3 ♣ ²	pas	3 BA	pas
pas	pas		

¹ 5⁺ trefli, 15⁺ PC, forsing na jedno okrążenie

² naturalne, nieforsujące (sztucznym forsingiem do dogranej, przyrzekającym 10⁺ PC w dowolnym składzie, byłby rebid 2♦)

To powinien być kontrakt standardowy. Przeciwno 3BA (E) obrońca S wyjdzie w kiera lub w karo i rozgrywający weźmie jedenaście lew. Najbardziej testujący byłby dla gracza E atak blotką pikową – aby wziąć lew dziesięć, rozgrywający musiałby zabić go na stole asem. Natomiast po pasywnym wiście w trefla można by było wziąć lew jedenaście – przynajmniej teoretycznie rzecz biorąc, czyli w widne karty. W tym celu rozgrywający musiałby zagrać najpierw w kara do miasza, a następnie ściągnąć wszystkie trefle oraz ♠A. W końcówce rozdania obrońca S znalazłby się w kierowo-karowym przymusie wpustkowym, który przeniósłby przeciwnikowi jedenastą wziętkę.

Natomiast kontrakt 4BA (W) łatwo położyłby atak kierowy; nawet z tej ręki 3BA jest jednak absolutnie wykładane (siedem lew treflowych i dwa asy w kolorach starszych).

Minimaks teoretyczny: 4 BA (E!), 10 lew; 430 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 11 (WE);
♦	– 7 (NS);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 10 (E!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 2; rozdawał E, po partii NS.

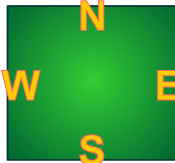
2

♠ J3
 ♥ 1064
 ♦ AKQ3
 ♣ Q943

♠ A10
 ♥ A7532
 ♦ J104
 ♣ A62

♠ KQ85
 ♥ Q
 ♦ 98752
 ♣ 1087

♠ 97642
 ♥ KJ98
 ♦ 6
 ♣ KJ5

W	N	E	S
–	–	pas	pas
1 ♥	pas ¹	1 ♠	pas
1 BA	pas	2 ♦ ²	pas
pas	pas	pas	

¹ nie można dać *kontry wywoławczej* ze względu na tylko dubletowa w pikach (a i siła jest na taką zapowiedź minimalna)

² 5+♦–4♠, do pasa (7–10 PC)

Tak potoczy się licytacja na wielu stołach, zatem ostatecznym kontraktem staną się 2♦ (E); strona NS w ogóle nie zabierze w niej głosu. Kontrakt zostanie położony bez jednej, acz wyłącznie po pierwszym wiście atutowym bądź karowym; w najczęstszym wariantcie rozwoju wydarzeń broniący wezmą wówczas dwa trefle i cztery lewy karowe (np. N przebije czwartą rundę pików). Po innym ataku rozgrywający będzie przebijał piki na stole, a kiery w ręce i skompletuje wymagane osiem wziętek.

Sto punktów (za wpadkę przeciwników na 2♦ bez jednej, bez kontry) nie zrekompensuje jednak w pełni stronie NS zapisu należnego jej za grę własną, tj. 120 punktów za zrealizowanie kontraktu 2BA. Mogłaby ona bowiem wówczas wziąć (wyrobić sobie) trzy lewy kierowe, trzy karowe i trzy treflowe; tyle że broniący byłiby w stanie wcześniej odebrać trzy piki oraz dwa asy. Jak już jednak wspomniałem na większości stołów grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* gracze NS w ogóle nie wejdą do licytacji.

Minimaks teoretyczny: 2 BA (NS), 8 lew; **120 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 7 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 7 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 3; rozdawał S, po partii WE.

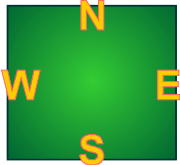
3

♠ KQ1042
 ♥ J42
 ♦ 98
 ♣ 976

♠ J53
 ♥ 976
 ♦ QJ754
 ♣ 32

♠ 986
 ♥ KQ85
 ♦ 10
 ♣ KQJ104

♠ A7
 ♥ A103
 ♦ AK632
 ♣ A85

Nasz System:

	N	E	S
W			
–	–	–	1 ♦ ¹
pas	1 ♠	pas	2 BA ²
pas	3 ♣ ³	pas	3 BA ⁴
pas	pas	pas	

¹ można też rozpocząć od 1 ♣ i potem opisać tę kartę jako wielkie bez atu

² forsing do dogranej, niekoniecznie układ zrównoważony (bez singla)

³ pytanie o kartę partnera, przede wszystkim o fit pikowy (za zapowiedzią tą mogą się wszakże kryć naturalne trefle)

⁴ modelowo układ 2–3–5–3

Wspólny Język:

	N	E	S
W			
–	–	–	1 ♣
pas	1 ♦	pas	1 BA
pas	2 ♥ ¹	pas	2 ♠
pas	3 BA	pas	pas
pas			

¹ transfer na piki

I tak na prawie każdym stole grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* dojdzie w tym rozdaniu do kontraktu 3BA (S). Tylko pierwszy wist w trefle (z ręki **W** – niezbyt realny) ograniczy rozgrywającego do dziewięciu wziętek (pięciu pikowych, dwóch karowych, kierowej i treflowej), po każdym innym będzie on natomiast w stanie wyrobić sobie dodatkową lewę w kierach (jako że **E** ma w tym kolorze całego mariasza).

Teoretycznie lepszym (optymalnym) kontraktem jest w tym rozdaniu końcówka w piki, kiedy to rozgrywający zawsze byłby w stanie wyrobić sobie drugą lewę w kierach i skompletować dziesięć wziętek bez względu na poczynania broniących.

Minimaks teoretyczny: 4 ♠ (NS), 10 lew; 620 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 9 (NS);
♥	– 8 (NS);
♠	– 10 (NS);
BA	– 9 (NS).

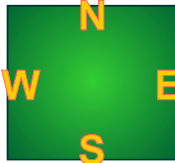
Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 4; rozdawał W, obie po partii.

4

<p>♠ 108 ♥ 104 ♦ AKQJ7 ♣ 7543</p>	<p>♠ 9754 ♥ AJ953 ♦ 82 ♣ Q6</p>		<p>♠ AKQJ63 ♥ K82 ♦ 964 ♣ 10</p>
<p>♠ 2 ♥ Q76 ♦ 1053 ♣ AKJ982</p>			

W	N	E	S
pas ¹	pas	1 ♠	2 ♣
2 ♦	2 ♥	4 ♠	pas
pas	pas		

¹ niektórzy zawodnicy W otworzą z tą ręką 1♦, zasadniczo jest ona jedna na taką zapowiedź odrobinę za słaba

Także w tym rozdaniu większość duetów WE powinna bez trudu osiągnąć końcówkę w piki. Przeciwno tej grze obrońca S zaatakuję dwukrotnie w trefle. Rozgrywający przebiję drugą lewą, wiele razy zaatutuje i wykorzysta kara. Tak czy owak, będzie jeszcze musiał oddać lewą kierową i zadowolić się jedenastoma wziętkami. W protokołach rozdania powinien się zatem znaleźć długi sznur zapisów 650 dla WE, równych zresztą teoretycznemu minimaksowi rozdania.

Minimaks teoretyczny: 5 ♠ (WE), 11 lew; 650 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 11 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 11 (WE);
BA	– 6 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 5; rozdawał N, po partii NS.

5

♠ K
♥ 943
♦ 9864
♣ AJ1074

♠ Q532
♥ AK62
♦ A7
♣ 962

	N	
W		E
	S	

♠ A108
♥ QJ1087
♦ K1032
♣ 3

♠ J9764
♥ 5
♦ QJ5
♣ KQ85

Nasz System:

W	N	E	S
–	pas	1♥ ¹	1♠
2♠ ²	pas	3♦/3♥ ³	pas
4♥ ⁴	pas	pas	pas

¹ tylko 10 PC, ale dobry kolor i układ z singlem, a ponadto wysokie blotki; otwarcie z tą ręką jest więc zgodne z postulatami brydża nowoczesnego

² co najmniej inwit do końcówki z fitem w kolorze partnera

³ otwarcie minimalne, choć ze względu na boczego singletona w rachubę wchodzi również naturalne, nienegatywne 3♦

⁴ czterokartowy fit kierowy i drugi as w karach w pełni uzasadniają zapowiedzenie dogranej

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	1♥ ¹	1♠
2♥ ²	pas	4♥ ³	pas
pas	pas		

¹ tylko 10 PC, ale dobry kolor i układ z singlem, a ponadto wysokie blotki; otwarcie z tą ręką jest więc zgodne z postulatami brydża nowoczesnego

² forsing do dogranej z fitem w kolorze partnera

³ ponieważ partner przesądził dograną, szybkie jej zapowiedzenie oznacza kartę minimalną

Kolejne rozdanie – licytacja (wszakże z rozbiciem na systemy) – kontrakt standard, na prawie każdym stole grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* ostatecznym kontraktem będą 4♥ (E). Przeciwno tej grze broniący S wyjdzie najprawdopodobniej w ♣K i będzie (on lub jego partner – po przejściu króla asem) ten kolor kontynuował. W toku dalszej gry rozgrywający przebiję na stole karo (wystarczy jedno, od S już wówczas spadną bowiem dama z waletem) i odda jedną lewą pikową. Wszyscy powinni więc zapisać sobie 450 dla WE, w tak ogromnym turnieju jak *Korespondencyjne Mistrzostwa Polski* na pewno nie będzie to jednak idealna średnia.

Minimaks teoretyczny: 5♥ (WE), 11 lew; **450 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 7 (WE);
♥	– 11 (WE);
♠	– 9 (WE);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 6; rozdawał E, po partii WE.

6

♠ Q10
 ♥ 862
 ♦ KJ1064
 ♣ AQ5

♠ J932
 ♥ KQ7
 ♦ 8
 ♣ KJ1087

♠ K865
 ♥ J4
 ♦ AQ973
 ♣ 62

♠ A74
 ♥ A10953
 ♦ 52
 ♣ 943

W	N	E	S
–	–	pas ¹	pas
pas ²	1 ♦	pas	1 ♥
ktr.	pas	1 ♠	2 ♥
pas	pas	2 ♠	pas
pas	pas		

¹ pogranicze otwarcia, ale tylko pogranicze

² ma trzeciej ręce można dać otwarcie 1♣ (2♣? – we *Wspólnym Języku*), założenia są jednak dla strony WE niekorzystne

albo:

W	N	E	S
–	–	pas ¹	pas
1 ♣ ²	1 ♦	1 ♠	ktr. ³
pas ⁴	2 ♦	pas	2 ♥
2 ♠	pas	pas	pas

¹ pogranicze otwarcia, ale tylko pogranicze

² trzecia ręka, ale założenia niekorzystne; także we *Wspólnym Języku* wystarczy więc 1♣, a nie 2♣

³ *kontra sputnik* (alternatywą jest zgłoszenie nieforsujących 2♥, za taką zapowiedzią powinna się jednak kryć nieco lepsza ręka, a zwłaszcza solidniejsze kiery)

⁴ można podnieść do 2♠, W, pasując, chce jednak pokazać partnerowi, że jego trzecioręczne otwarcie było istotnie podlimitowe

To tylko kilka wariantów rozwoju licytacji, w tym rozdaniu wszystkie drogi (a przynajmniej ich zdecydowana większość) powinny jednak doprowadzić do kontraktu 2♠ (WE). A ten zostanie zrealizowany – rozgrywający odda tylko dwie lewy atutowe, kiera i dwa trefle. O ewentualnej nadróbce nie będzie raczej mowy, już zapis 110 dla WE powinien jednak zapewnić tej stronie zupełnie przyzwoitą notę. A to chociażby z tego powodu, że 2BA i 2♥ strony NS będzie można obłożyć tylko bez jednej, za 50, a z kontrą za 100. Taki zresztą jest teoretyczny minimaks tego interesującego rozdania strefy gry częściowej.

Minimaks teoretyczny: 2 BA (NS) z kontrą, 7 lew albo 3♥ (NS) z kontrą, 8 lew; **100 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 7 (NS);
♥	– 8 (NS);
♠	– 8 (WE);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 7; rozdawał S, obie po partii.

7

<p>♠ 1042 ♥ K87 ♦ 109643 ♣ Q6</p>		<p>♠ 9 ♥ Q1092 ♦ AK5 ♣ AJ974</p>
---	--	--

♠ J87
 ♥ J543
 ♦ 872
 ♣ 1082
 ♠ AKQ653
 ♥ A6
 ♦ QJ
 ♣ K53

W	N	E	S
–	–	–	1 ♠ ¹
pas	pas	ktr.	rktr.
2 ♦	2 ♠	3 ♦	3 ♠
pas	pas	pas	

¹ także we *Wspólnym Języku*, karta ta nie jest bowiem warta 19PC ze względu na ♦D W sec

albo:

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	–	1 ♣ ¹
pas	1 ♦	pas ²	1 ♠
pas	pas	ktr.	2 ♠
3 ♦	3 ♠	pas	pas
pas			

¹ skoro już S zdecyduje się na takie otwarcie...

² nie można dać wywoławczej kontry ze względu na krótkość pikową

Kto ma piki, ten ma władzę – powiada stare brydżowe porzekadło, które spełni się także w tym rozdaniu. Mimo bowiem, że to stronie WE wychodzą w nim wyższe kontrakty – 3 ♣ i 3 ♦ [a gry o szczebel wyższe są łatwe do wypuszczenia (trudne do obłożenia), przynajmniej wówczas, gdy rozgrywający zagra ♦A K z góry i trafi ♦D W sec] – NS (a zwłaszcza gracz S) zawsze przelicytują je trzema pikami. A te 3 ♠ trudno będzie stronie WE skontrować. Standardowym wpisem w protokół będzie zatem 100 dla WE, za popartyjną wpadkę przeciwników bez jednej. Gracz S – rozgrywający kontrakt 3 ♠ – nie uniknie bowiem oddania dwóch kar, kiera oraz dwóch trefli. Wpadnie zatem bez jednej, ale jak już wspomniałem – nie zostanie raczej skontrowany. A uzyskane w ten sposób 100 punktów nie zrekompensuje stronie WE w pełni zapisu za zrealizowanie 3 ♣ bądź 3 ♦ (110), który – teoretycznie rzecz biorąc – jej się należy!

Minimaks teoretyczny: 3 ♣ (WE), 9 lew albo 3 ♦ (WE), 9 lew; **110 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 9 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 8 (NS);
BA	– 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

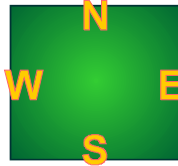
8 grudnia 2008

Rozdanie 8; rozdawał W, obie przed partią.

8

♠ K9853
♥ J1083
♦ 75
♣ J9

♠ 106
♥ AK96
♦ 84
♣ AK632

♠ AQ42
♥ 754
♦ K106
♣ 1074

♠ J7
♥ Q2
♦ AQJ932
♣ Q85

Wspólny Język:

W	N	E	S
2♣ ¹	pas	2♦ ²	ktr. ³
2♥	pas	pas/3♣	pas
(pas)	(pas)		

Nasz System:

W	N	E	S
1♣	pas	1♠	2♦
pas	pas	ktr. ¹	pas
2♥	pas	pas	pas

¹ nadwyżka, kontra wywoławcza

¹ precision

² pytanie

³ kontra wywoławcza

Udział zawodników NS w licytacji dwustronnej ograniczy się w tym rozdaniu do wejścia e-S-a 2♦, ostatecznie to jego przeciwnicy utrzymają się jednakże w kontraktach 2♥ bądź 3♣. I dość łatwo je zrealizują, zapiszą więc sobie 110 punktów. Tam natomiast, gdzie S skoczyłby na 3♦ (wychodząc z założenia, że partner jest po pasie, a on sam ma kolor młodszy, należy więc maksymalnie utrudnić przeciwnikom wymianę informacji), zakończy to najprawdopodobniej licytację (gracz E ma bowiem siłę, by podjąć walkę, gdy dobiegną do niego 2♦, ale już nie po 3♦...). Rozgrywający zostanie ograniczony wówczas do sześciu wziętek, wpadnie więc aż bez trzech, co nawet bez kontry (150 dla WE) będzie dla jego strony marnym rezultatem.

Minimaks teoretyczny: 4♣ (E!), 10 lew; 130 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (E!);
♦	– 7 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 7 (WE);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 9; rozdawał N, po partii WE.

9

♠ K875
 ♥ J
 ♦ 10643
 ♣ AK95

♠ Q96
 ♥ K7543
 ♦ AK852
 ♣ ==

♠ A3
 ♥ 1096
 ♦ QJ97
 ♣ 7643

♠ J1042
 ♥ AQ82
 ♦ ==
 ♣ QJ1082

N
 W E S

W	N	E	S
–	pas ¹	pas	1 ♣ ²
1 ♥	1 ♠	2 ♥	2 ♠ ³
3 ♦	4 ♠ ⁵	pas ⁶	pas
pas	pas		

¹ nie należy z tą ręką otwierać licytacji na pierwszej ręce, zwłaszcza że trójkolorówka to karta zdradliwa

² trzecioręczne otwarcie z tą kartą jest już jednak jak najbardziej uzasadnione, tak samo należy też rozpocząć licytację we *Wspólnym Języku* (jako że nie należy otwierać precisionowskimi 2♣ z układem 4–4–0–5, mogą być bowiem wówczas problemy z uzgodnieniem jednego z kolorów starszych, zwłaszcza w licytacji dwustronnej)

³ uzgodnienie koloru partnera, można nawet pomyśleć o bilansowym skoku na 3♠

⁴ drugi kolor, inwit do końcówki w kiery

⁵ po uzgodnieniu koloru karta N nabrała wartości

⁶ mimo znakomitego fitu w karach zawodnika E nie stać na samodzielne wejście na poziom pięciu, założenia są bowiem niekorzystne; dopiero jeżeli partner zgłosi atakująco-obronną kontrę, E zaliczytuje 5♦.

Wreszcie dynamiczne rozdanie, w którym można spodziewać się interesującej licytacji dwustronnej. Raz jeszcze potwierdzi się tu jednak wzmiankowana już dzisiaj reguła, iż *kto ma piki, ten ma władzę*. A że ponadto strona NS dysponuje tu przewagą założeń, to na większości stołów grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* to właśnie ona utrzyma się ostatecznie w kontrakcie 4♠. Przeciwno tej grze padnie na pewno wist karowy, który zaatakuje kontrolę rozgrywającego nad tym kolorem i bezwzględnie ograniczy go do dziesięciu wziętek [innym sposobem osiągnięcia tego celu, przy kontrakcie 4♠ (N), jest atak treflowy, pozwalający obrońcy W na wzięcie dwóch przebitków w tym kolorze].

A tak – po ataku karowym – rozgrywający będzie musiał przebić w dziadku i natychmiast wyjść stamtąd blotką kierową, spod asa z damą (!). Tylko w ten sposób będzie bowiem w stanie obronić się przed utratą kontroli nad kolorem karowym. Powiedzmy, że obrońca W wskoczy wówczas ♥K i konsekwentnie powtórzy karem. Rozgrywający drugi raz przebije na stole blotką atu, po czym zgra ♥A D i wyrzuci z ręki pozostałe tam jeszcze dwa kara. A dopiero potem zagra w atu, tzn. wyjdzie z dziadka ♠W i puści go wkoło. Tylko po tak przeprowadzonej rozgrywce zawodnik N odda jedynie kiera i dwie lewy atutowe i zrobi swoje.

Ewentualne obrony strony WE: pięcioma karami (bez dwóch, z kontrą za 500) bądź pięcioma kierami (bez trzech, z kontrą za 800) będą już nieopłacalne. Iżby wyegzekwować maksymalną wpadkę gracz N nie może jednak wyjść przeciwko 5♦ z kontrą w pika, a przeciwko 5♥ z kontrą ani w pika, ani w karo.

Minimaks teoretyczny: 4♠ (NS), 10 lew, 420 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 11 (S!);
♦	– 9 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 10 (NS);
BA	– 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 10; rozdawał E, obie po partii.

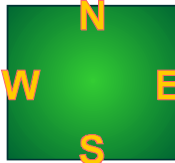
10

♠ 98
 ♥ AQ10
 ♦ Q103
 ♣ KQ1086

♠ J1074
 ♥ KJ96
 ♦ K875
 ♣ J

♠ Q652
 ♥ 54
 ♦ J962
 ♣ 973

♠ AK3
 ♥ 8732
 ♦ A4
 ♣ A542

W	N	E	S
–	–	pas	1 BA
pas	3 BA	pas	pas
pas			

Kolejna standardowa gra, po standardowej – jak sędzę – sekwencji licytacyjnej. Rozkłady są jednak dla strony NS niezwykle korzystne, więc wykorzystując je (podwójny impas kierowy i zagranie kara do damy), rozgrywający będzie więc w stanie skompletować aż dwanaście wziętek (pięć treflowych, trzy kierowe, dwie pikowe i dwie karowe). Protokół zdominują zatem zapisy 690 dla NS. Na szlemika, nawet treflowego – na dziesięciu atutach, nie ma jednak w tym rozdaniu bilansu.

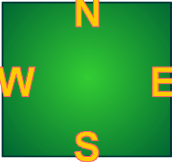
Minimaks teoretyczny: 6 BA (NS), 12 lew; 1440 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 12 (NS);
♦	– 8 (NS);
♥	– 11 (NS);
♠	– 8 (NS);
BA	– 12 (NS).

Rozdanie 11; rozdawał S, obie przed partią.

11

<p>♠ 1073 ♥ A874 ♦ 9764 ♣ AJ</p>	<p>♠ Q9652 ♥ Q632 ♦ KJ5 ♣ 5</p> <div style="text-align: center;"> </div>	<p>♠ K4 ♥ 9 ♦ Q1032 ♣ K109842</p>
<p>♠ AJ8 ♥ KJ105 ♦ A8 ♣ Q763</p>		

albo:

W	N	E	S
–	–	–	1 BA
pas	2 ♣ ¹	pas	2 ♥ ²
pas	4 ♥ ³	pas	pas
pas			

¹ *stayman* – aby po ewentualnych 2♦ partnera skoczyć na 3♥, co wskaże układ 5+♠–4♥ (konwencja Smolenia); pozwala to ustawić ewentualny kontrakt pikowy z ręki S

² cztery kiery; w zależności od ustaleń konwencyjnych wykluczają albo nie cztery piki

³ karta N jest zbyt słaba na zaliczowanie z nią *splintera* 4♣

Znów żadna para NS nie powinna mieć problemów z uzgodnieniem rozłożonych 4–4 kierów i zapowiedzeniem końcówki w ten kolor. Rozgrywający odda na pewno trefla i asa atu, a ponadto przy kontrakcie 4♥ (S) pierwszy wist karowy i dalsza staranna obrona pozwolą stronie WE na zdobycie jeszcze jednej (trzeciej wziętki). W pierwszej lewie rozgrywający pobije bowiem ♦10 E asem w ręce i zagra w atu. Broniący W będzie musiał przepuścić pierwszą rundę kierów, drugiego kiera może już jednak zabić asem (choć może też jeszcze raz przepuścić, a pobić asem dopiero trzecią rundę atutów) – i kontynuować karem albo kierem. Po takiej obronie – i tylko po takiej! – rozgrywający nie zdoła zrobić w żadnej ze swych rąk przebitki (komunikacja!) – karowej u S ani treflowej u N. Swój jedyny dostęp do stołu będzie bowiem musiał wykorzystać do zaimpasowania pików (a ściślej mówiąc – do zagrania na drugiego ♠K pod impasem). Weźmie zatem jedynie trzy lewy kierowe, pięć pikowych oraz dwie karowe.

Ponieważ gdyby kontrakt kierowy został ustawiony z ręki N, nie można by było efektywnie zaatakować kar, rozgrywający mógłby wówczas zrobić nadrobkę, tzn. wziąć lew jedenaście.

Co ciekawe, alternatywna końcówka w piki, również na ośmiu atutach, mogłaby zostać położona – choć wyłącznie po pierwszym ataku w kiery i zmontowaniu przez broniących dwóch przebitek w tym kolorze. Natomiast, grając w bez atu, S (N) zawsze byłby w stanie wziąć lew dziesięć.

Minimaks teoretyczny: 5♥ (N!), 11 lew; 450 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 7 (WE);
♥	– 11 (N!);
♠	– 9 (NS);
BA	– 10 (NS).

W	N	E	S
–	–	–	1 BA
pas	2 ♥ ¹	pas	2 ♠
pas	3 ♥ ²	pas	4 ♥
pas	pas	pas	

¹ transfer na piki

² 5+♠–4♥, forsuje do końcówki

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 12; rozdawał W, po partii NS.

12

♠ 7
 ♥ K9762
 ♦ KQ
 ♣ AQJ32

♠ KJ
 ♥ QJ84
 ♦ J10764
 ♣ 74

♠ Q106542
 ♥ 53
 ♦ 95
 ♣ K65

♠ A983
 ♥ A10
 ♦ A832
 ♣ 1098

W	N	E	S
pas	1 ♥	2 ♠ ¹	3 BA
pas	pas	pas	

¹ *slabe*
albo:

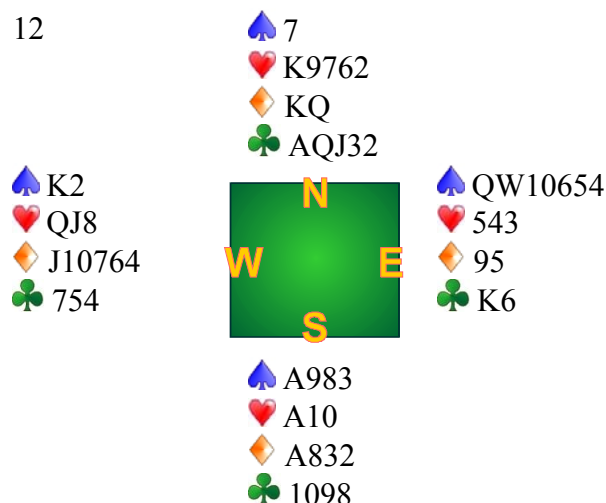
W	N	E	S
pas	1 ♥	2 ♠ ¹	ktr. ²
pas	3 ♠ ³	pas	3 BA
pas	pas	pas	

¹ *slabe*

² *kontra negatywna*

³ z tą kartą N musi raczej przesądzić dograną, a jednocześnie nie zaprzepaścić szansy na ewentualne 3BA, co uczyniłby bilansowym skokiem na 4♣; z drugiej strony alternatywny rebid 3♣ byłby co najmniej lekkim niedolicytowaniem karty (choć w tym rozdaniu wszystko dobrze by się skończyło, jako że także wówczas S zapowiedziałby kontrakt firmowy)

Przeciwko dosyć popularnym 3BA (S) obrońca W zaatakuję rzecz jasna ♠K. Aby zablokować ten kolor w rękach broniących, rozgrywający będzie musiał zabić pierwszą lewę albo przepuścić piki dwa razy (chyba że E przejmie partnerowego ♠W damą). Następnie – jeśli tylko S po prostu zaimpasuje ♣K – a nie zagra przez kiery, tak aby nie dopuścić do ręki niebezpiecznego przeciwnika E – bez trudu zdobędzie lew dziewięć. Zresztą jeżeli rozgrywający przepuści dwa razy piki, wszystko będzie już jasne, a jeśli zabije asem drugiego pika – będzie już po nim. Dlatego właśnie należy w pierwszej lewie ♠K przepuścić – kontynuacja pikowa ze strony W w drugiej lewie wyjaśni bez reszty sytuację w tym kolorze. Po zagranie przez obrońcę W w drugiej lewie małym pikem (i założeniu, że ♣K jest u E) jedyną szansą na zrealizowanie gry stanie się rozkład kierów 3–3, i to taki, że gracz E nie dostanie się do ręki w jego trzeciej rundzie – po zagranie kierów z góry. Problemy z komunikacją nie pozwolą bowiem rozgrywającemu na w miarę bezpieczne zagranie kiera do dziesiątki w ręce, a potem wykorzystanie dziadkowych fort tego koloru. Na przykład przy takim rozkładzie kart:

rozgrywający musi przepuścić ♠K, a w drugiej lewie zrzucić ze stołu trefla (a nie kiera – będzie bowiem grał przez ten ostatni kolor, przynajmniej jeśli chodzi mu o zrealizowanie gry, a nie o ograniczenie wysokości wpadki) i wziąć ją ♠A w ręce. A następnie odblokować mariasza karowego (!), przejść do ręki ♥A, zgrać ♦A (!), zrucając ze stołu kolejnego trefla, i dopiero teraz puścić wkoło ♥10 (albo zgrać ♥K i odeść kierem). W dostanie się wówczas do ręki na ♥D i ściągnie dwie forty karowe (S zrzuci na nie z dziadka dwa trefle), pozostałe trzy wziętki (na ♣A i dwie forty kierowe na stole) będą już jednak należały do rozgrywającego. W sumie weźmie on zatem pika, cztery kiery, trzy kara i trefla.

Minimaks teoretyczny: 6 ♣ (NS), 12 lew; **1370 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 12 (NS);
♦ – 9 (N!);
♥ – 10 (NS);
♠ – 8 (NS);
BA – 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 13; rozdawał N, obie po partii.

13

<p>♠ Q94 ♥ 3 ♦ AK1074 ♣ AQJ2</p>	<p>♠ 85 ♥ AQJ9 ♦ 65 ♣ 87654</p>	<p>♠ 107632 ♥ 10765 ♦ 2 ♣ 1093</p>
--	---	--

<p>♠ AKJ ♥ K842 ♦ QJ983 ♣ K</p>

W	N	E	S
–	pas	pas	1 ♦
pas ¹	1 ♥	pas	3 ♥ ²
pas	pas ³	pas	

¹ *trappingpas*, silna ręka, ale jej podstawowym longerem są kara, **W** musi więc „na razie” spasować

² licytacja z bilansu

³ w turnieju na maksy nie opłaca się dociskać granicznych, naciąganych końcówek

Tak potoczy się licytacja na wielu stołach grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008*, chociaż znam też graczy, którzy po odpowiedzi partnera 1♥ – z ręką **S** wrzucą od razu końcówkę (szczególnie wspólnojęzycowców). Przeciwno tej grze obrońca **E** powinien wyjść w atu, ponieważ jednak nie dojdzie ponownie do ręki (chyba że przebijając karową lewą swojego partnera), drugi raz w kiery zagrać nie będzie w stanie. Rozgrywający zawsze weźmie zatem siedem lew atutowych na obustronne prebitki oraz dwa piki, skompletuje zatem wymagane dziewięć wziętek. Nie wyrobi sobie jednak żadnego bocznego koloru – ani kar, ani trefli (przynajmniej bez pomocy ze strony broniących), na tych dziewięciu lewach będzie zatem musiał poprzestać.

Minimaks teoretyczny: 3♥ (NS), 9 lew; **140 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 7 (WE);
♦ – 7 (NS);
♥ – 9 (NS);
♠ – 8 (WE);
BA – 7 (S!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 14; rozdawał E, obie przed partią.

14

<p>♠ 10654 ♥ 982 ♦ Q9432 ♣ 4</p>		<p>♠ AQ2 ♥ AJ6 ♦ K6 ♣ 97632</p>
<p>♠ 73 ♥ Q3 ♦ A875 ♣ AKJ108</p>	<p>♠ KJ98 ♥ K10754 ♦ J10 ♣ Q5</p>	

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♥
pas	2 ♣ ¹	ktr. ²	pas ³
pas	4 ♥	pas	pas
pas			

¹ drury

² kontra wistowa

³ ręka nienegatywna (z taką padłyby 2♥)

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	1 ♦	1 ♥
3 ♦ ¹	ktr. ²	pas	3 ♠ ³
pas	4 ♥	pas	pas
pas			

¹ blokujące

² kontra wywoławcza

³ naturalne, ze słabiutką ręką S zgłosiłby negatywne 3♥

Jeszcze jedna dograna, którą powinny osiągnąć w zasadzie wszystkie duety **NS** uczestniczące w ostatnim w tym roku turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008*. Przeciwno 4♥ (S) zawodnik **W** nawet bez wistowej kontry partnera wyjdzie w singlową ♣4. Cóż z tego – nawet jeśli zawodnik **E** zagra wówczas trzykrotnie w ten kolor, zmusi tylko rozgrywającego do przebicia w ręce ♥10, a później pociągnięcia ♥K i ♥A z góry. Tak czy owak, gracz **S** powinien zresztą zawsze poszukać damy atu w ręce otwierającego licytację gracza **E**. To samo dotyczy rozegrania kar, które wcześniej czy później będzie musiało nastąpić. Rozgrywający wyjdzie wtedy z ręki ♦W z zamiarem puszczenia go wkoło, będzie bowiem wiedział, że podczas gdy ♦A musi znajdować się u **E**, to damę w tym kolorze może posiadać jego partner. W oparciu o te proste, oczywiste, można by rzec – banalne przesłanki końcówka w kiery winna zostać pewnie realizowana.

Minimaks teoretyczny: 4♥ (NS), 10 lew; **420 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 8 (WE);
♥	– 10 (NS);
♠	– 8 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 15; rozdawał S, po partii NS.

15

<p>♠ 864 ♥ 108 ♦ K972 ♣ KQJ3</p>	<p>♠ 9532 ♥ A9 ♦ Q83 ♣ A1054</p>		<p>♠ AK107 ♥ KQ75 ♦ A654 ♣ 8</p>
	<p>♠ QJ ♥ J6432 ♦ J10 ♣ 9762</p>		

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas	pas ¹	1 ♦	pas ²
3 ♦ ³	pas	3 BA	pas
pas	pas		

¹ N ma wprawdzie dziesięć miltonów, brak jednak w jego ręce koloru, którym warto by było otworzyć na trzeciej ręce licytację

² także w tym wypadku – ze względu na minimalną siłę i rachityczność koloru – nie ma mowy o wejściu 1♥

³ bilans na 3♦, bez starszych czwórek (po sekwencji, jaka miała miejsce, blok nie miałby racji bytu); niektóre pary stosują tu w zamian konwencyjne 3♣ (i warto tę konwencję polecić każdemu!)

I to powinien być kontrakt, który zagra zdecydowana większość duetów WE. Przeciwno tej grze S wyjdzie prawdopodobnie w blotkę kierową, a jego partner zabije pierwszą lewą asem i będzie kontynuował kierem (przede wszystkim z braku bardziej nęcącej alternatywy). Rozgrywający zabije w ręce ♥K, po czym wyrobi sobie dwie lewy treflowe i dodatkową wziętkę w karach, będzie już zatem dysponował wymaganymi dziewięcioma lewami. Konfiguracja pików jest taka, że także w tym kolorze gracz E będzie w stanie wyrobić sobie nawet dwie dodatkowe wziętki (♠A K z góry, a potem impas przeciwko ♠9 w ręce N). Ponieważ jednak odda wcześniej trzy lewy (na ♥A, ♣A i karową), o wzięciu jedenastu nie będzie już mowy. Wystarczy jednak, że rozgrywający ściągnie swoje dziewięć lew, a obrońca N znajdzie się w przymusie pikowo-treflowym, przy okazji którego od jego partnera spadną ♠D W sec, ze zdobyciem nadrobki nie powinno więc być problemu.

Oczywiście obrońca N powinien maksymalnie utrudnić zadanie rozgrywającemu, przepuszczając pierwszą rundę trefli. Nawet jeśli ten ostatni powtórzy wówczas figurą treflową, a N zabije ją asem i zagra w trefle po raz trzeci, rozgrywający może – w sposób opisany wyżej – wziąć cztery lewy pikowe, a w sumie dziesięć. Alternatywnie E może oddać wcześniej drugą lewą treflową, a potem zdusić e-N-a w karowo-pikowym przymusie.

Podsumowując – w rozdaniu tym każda racjonalna droga postępowania rozgrywającego (a jest ich bardzo wiele, niektóre zależą też od poczynań broniących) powinna doprowadzić go do zdobycia dziesięciu wziętek, zapis 430 dla WE powinien być zatem w protokole rozdania najpopularniejszy. A wcale nie tak rzadko trafi się też 460 dla WE, za wzięcie przez tę stronę w bez atu lew jedenastu...

Minimaks teoretyczny: 4 BA (WE), 10 lew; 430 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 10 (WE);
♥	– 9 (WE);
♠	– 10 (WE);
BA	– 10 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 16; rozdawał W, po partii WE.

16

<p>♠ 97 ♥ J1062 ♦ 943 ♣ QJ83</p>	<p>♠ AQ86 ♥ AKQ ♦ A86 ♣ 975</p>	<p>♠ K53 ♥ 98543 ♦ KJ102 ♣ 4</p>
--	---	--

<p>♠ J1042 ♥ 7 ♦ Q75 ♣ AK1062</p>

Nasz System:

W	N	E	S
pas	1 ♣	pas	1 ♠
pas	2 BA ¹	pas	3 ♣ ²
pas	4 ♠ ³	pas	pas
pas			

¹ wielkie bez atu, niewykluczone cztery piki

² pytanie o kartę partnera, przede wszystkim o fit pikowy, niewykluczone jednak naturalne trefle

³ cztery piki oraz minimum rebidu

Wspólny Język:

W	N	E	S
pas	1 ♣	pas	1 ♠
pas	2 ♦ ¹	pas	2 ♠ ²
pas	2 BA ³	pas	3 ♣ ⁴
pas	3 ♠ ⁵	pas	4 ♥ ⁶
pas	4 ♠ ⁷	pas	pas ⁸
pas			

¹ odwrotka

² 4♠, 11+ PC (ładna karta w składzie 5431, wolno zatem zakwalifikować ją jako *silną*)

³ przejściowe

⁴ naturalne, 4+ ♣

⁵ zachęcające uzgodnienie pików

⁶ krótkość kierowa

⁷ zatem krok do tyłu

⁸ także S nie ma już nic więcej do dodania

Dysponująca przynajmniej jako takim aparatem licytacyjnym para NS nie powinna mieć problemów z precyzyjnym zbilansowaniem swoich rąk i zatrzymaniem się przed szlemikiem. Rzecz jasna, niektóre duety licytujące *Wspólnym Językiem* używają konwencyjnych odpowiedzi dla wskazania układu 5-4 ręki S, a potem krótkości, tym będzie więc jeszcze łatwiej nie przelicytować tu karty do kiepskiego szlemika.

Powiedzmy, że przeciwko 4/5♠ (S) gracz W wyjdzie w karo. Aby wziąć jedenaście lew, rozgrywający musi zabić w dziadku asem, a potem zgrać ♥A K D i zrzucić z ręki dwa kara (oczywiście – przy aktualnym układzie wolno mu ściągnąć wcześniej ♠A albo ♣A(K) i ♠A). Następnie S powinien przejść do ręki ♣A i zagrać ♠W na impas. Jeżeli jednak obrońca E lewę tę przepuści, powtórzenie impasu przeciwko ♠K spowoduje już stratę lewy – E zabije bowiem drugi impas ♠K i powtórzy pikiem albo zagra w karo. S nie zdoła już wówczas wyrobić sobie trefli i poza wziętką w tym ostatnim kolorze odda jeszcze jedno karo.

Rozgrywający może jednak zabić drugą rundę atutów asem i wyrobić sobie trefle. Może też ogóle nie wyrabiać trefli, tylko po prostu od razu przebić w ręce dwa kara (wówczas jednak musi zagrać atuty z góry). Odda wtedy lewy pikową i treflową i pewnie zrobi nadróbkę (na końcówkę).

Minimaks teoretyczny: 5 ♠ (NS), 11 lew; 450 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	- 10 (NS);
♦	- 8 (NS);
♥	- 8 (N!);
♠	- 11 (NS);
BA	- 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 17; rozdawał N, obie przed partią.

17

♠ K86
 ♥ AJ
 ♦ Q10543
 ♣ AK7

♠ Q10972
 ♥ 32
 ♦ AK82
 ♣ Q6

♠ ==
 ♥ Q9854
 ♦ J6
 ♣ J98543

♠ AJ543
 ♥ K1076
 ♦ 97
 ♣ 102

W	N	E	S
–	1 BA	pas	2 ♥ ¹
pas	2 ♠	pas	3 ♥ ²
pas	3 ♠ ³	pas	4 ♠ ⁴
pas	pas	pas	

¹ transfer na piki, alternatywą jest *stayman* 2♣, by po ewentualnej odpowiedzi partnera 2♦ skoczyć na 3♥ (5⁺♠–4♥, konwencja Smolenia)

² 5⁺♠–4♥, forsing do końcówki

³ zachęcające uzgodnienie pików (góra otwarcia)

⁴ negatywne

Oczywiście otwierający – ze względu na górę otwarcia i spore wartości w kolorach młodszych – może w zamian zdecydować się na grę w bez atu. Nieuzgodnienie pików byłoby jednak bardzo poważną decyzją, szczególnie w tej sekwencji, kiedy partner nie jest limitowany górą i na NS może wychodzić prawidłowy szlemik. Na zdecydowanej większości stołów grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* będą zatem rozgrywane końcówki pikowe. Wistujący przeciwko tej grze zawodnik E ściągnie ♦AK i będzie kontynuował tym kolorem. W widne karty istnieje wprawdzie rozgrywka wygrywająca (w trzeciej lewie S musiałby dokonać ze stołu obrzutki albo przebić ją tam małym pikiem, co od razu ujawniłoby konfigurację koloru atutowego), zawodnik S musiałby jednak od samego początku prowadzić ją przy założeniu, iż w ręce broniącego E znajdują się wszystkie brakujące piki, mógłby wówczas doprowadzić do zwycięskiej wpustki atutowej. W rzeczywistości jej przeprowadzenie będzie wszakże absolutnie niemożliwe, więc w zasadzie wszyscy grający kontrakt 4♠ powinni oddać trzy lewy atutowe i wpaść bez jednej.

Dużo łatwiej da się za to zrealizować, a nawet zrobić nadróbkę na kontrakt 3BA. Nawet po pasywnych wistach rozgrywający będzie bowiem w stanie wziąć trzy piki, trzy kiery, dwa trefle i karo. A po zagranie kar z ręki – blotką do dziadkowej siódemki – na impas ósemki, odda wprawdzie trzy lewy w tym kolorze, ale wyrobi sobie w nim dwie forty. Zdobędzie wówczas cenną nadróbkę – tyle że jest to również zadanie bardziej dla Deep Finesse’a aniżeli dla zwykłego śmiertelnika.

Reasumując, w rozdaniu tym – bez pomocy ze strony broniących – końcówki bezatutowe powinny być realizowane bez nadróbki, a pikowe – przegrywane bez jednej.

Minimaks teoretyczny: 4 BA (NS), 10 lew; 430 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 10 (S!);
♥	– 7 (NS);
♠	– 10 (NS);
BA	– 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 18; rozdawał E, po partii NS.

18

♠ A742
 ♥ Q2
 ♦ J95
 ♣ J964

♠ 83
 ♥ 10653
 ♦ K82
 ♣ 8753

♠ KQ95
 ♥ 74
 ♦ AQ10743
 ♣ Q

♠ J106
 ♥ AKJ98
 ♦ 6
 ♣ AK102

W	N	E	S
–	–	1 ♦	1 ♥
pas	1 ♠	2 ♦	3 ♣
3 ♦	4 ♣	pas	4 ♥ ^{1/5} ♣
pas	pas	pas	

¹ sześciokart albo bardzo dobra piątka

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♦	1 ♥
pas	1 ♠	2 ♦	3 ♣
3 ♦	4 ♣	pas	4 ♥ ^{1/5} ♣
pas	pas	5 ♦ ²	ktr.
pas	pas	pas	

¹ sześciokart albo bardzo dobra piątka

² w korzystnych założeniach niejeden gracz E podejmie akcję obronną

Oczywiście dojście na linii NS do końcówki nie jest łatwe, wiele par powinno jednak te 4♥ albo 5♣ osiągnąć. Pomoże im w tym uzgodnienie kar przez przeciwników, pozwoli ono bowiem zawodnikowi S dojrzeć pełne wyłączenie w tym kolorze.

Obie dograne zostaną łatwo zrealizowane – na 4♥ jest po prostu dziesięć lew z góry (pięć kierowych, cztery treflowe i pikowa), natomiast przy grze 5♣ jedenastą wziętkę przyniesie rozgrywającemu przebitka drugiej rundy kar w ręce S. Jeżeli jednak przeciwko 5♣ (S) padnie pierwszy wist w pika, rozgrywający powinien go na stole przepuścić; znajdzie się wówczas w bardziej komfortowej sytuacji. S może też jednak zabić pierwszą lewę ♠A, a potem ściągnąć ♣A i – gdy od E spadnie singlowa dama – zaprzestać dalszego atutowania, tylko w zamian grać dobre kiery i wyrzucać z ręki piki. Gdyby jednak obrońca E wyrzucił w pierwszej rundzie atutów niesinglową damą (nawet czwartą!; choć w tym wypadku – po licytacji, jaka miała miejsce – nie byłoby to ani możliwe, ani celowe) – doszłoby do spektakularnej wpadki na wykładaną grę. Kolejny raz wypada zatem powtórzyć, że *psychologia to broń atomowa współczesnego brydża!*

Jak już wspomniałem w przypisie – niejeden zawodnik E zapowie obronne 5♦. Po pasie partnera w pierwszym okrążeniu licytacji będzie bowiem wiedział, że ten jest bardzo słaby; zatem końcówka przeciwników na pewno wychodzi. Po późniejszym wskazaniu przez W fitu karowego dla E stanie się też jasne, że obrona pięcioma karami będzie w tych założeniach bez wątpienia opłacalna. Zaiste – E wpadnie wówczas tylko bez dwóch, z kontrą za 300, wobec 620 czy choćby 600 punktów, jakie zapisaliby sobie kontrpartnerzy za zrealizowanie popartyjnych 4♥ czy 5♣.

Minimaks teoretyczny: 5♦ (WE) z kontrą, 9 lew; 300 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 11 (NS);
♦	– 9 (WE);
♥	– 10 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 19; rozdawał S, po partii WE.

19

<p>♠ K10432 ♥ AQJ8 ♦ Q5 ♣ 106</p>	<p>♠ Q85 ♥ 10654 ♦ AJ3 ♣ J43</p>	<p>♠ J96 ♥ 93 ♦ 987 ♣ AK987</p>
---	--	---

<p>♠ A7 ♥ K72 ♦ K10642 ♣ Q52</p>
--

W	N	E	S
–	–	–	1 ♦
1 ♠	ktr. ¹	2 ♥ ²	pas
2 ♠	3 ♦	pas	pas
pas ³			

¹ kontra sputnik

² konwencyjne pełnobilansowe podniesienie do 2♠ (uprzednio taką rolę spełniała zapowiedź 1BA, ponieważ jednak ani trochę nie blokowała ona przeciwnikom sześciu dwóch – została w zasadzie zarzucona)

³ zgodnie z *prawem lew łącznych* W nie przepycha się w 3♠, wie bowiem, że wraz z partnerem nie mają dziewięciu kart w tym kolorze (z czterema pikami E sam zaliczywały 3♠), ponadto obie strony są po partii

Oczywiście, nie na każdym stole grudniowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008* licytacja potoczy się jak wyżej. Nierzadko strona WE grać będzie w piki – na szczeblu dwóch do trzech. Rozgrywający odda wówczas dwa kara oraz wziętki na asa i damę atu, weźmie zatem lew dziewięć. Dlaczego więc, opierając się na bardziej empirycznym aniżeli choćby quasi-naukowym *prawie lew łącznych*, odradzałem zawodnikowi W przepchnięcie się w 3♠? Otóż – wprowadzie ten ostatni kontrakt wychodzi, ale też popartyjne 3♦ przeciwników można położyć już bez trzech, po partii za 300, a więc uzyskać wynik dużo lepszy niż 140 punktów. Wystarczy, że przeciwko 3♦ (S) gracz W wyjdzie – dosyć naturalnie – w trefle, a jego partner zabije tę lewę ♣K i odwróci w kiera (może też wcześniej ściągnąć jeszcze ♣A) – W weźmie wówczas dwie lewy kierowe i pośle kiera do przebitki. A jego partner – po jej dokonaniu – zgra drugą lewę treflową (jeśli jeszcze tego nie uczynił) i wyjdzie w ten kolor po raz trzeci, wówczas z kolei przebitki dokona W. Gracz ten odejdzie następnie w karo lub w kiery i będzie jeszcze musiał dostać lewę na ♠K – trzecią wziętkę broniących. A nawet po obronie mniej doskonałej – na przykład, gdy E pośpiesznie zagra trzy razy w trefle, do przebitki, dojdzie do wpadki bez dwóch i WE zapiszą sobie cenne 200 punktów, o sześćdziesiąt więcej, aniżeli mogliby uzyskać za grę własną.

Gwoli ścisłości, jedynie wówczas, gdy po wzięciu pierwszej lewy ♣K E odwróci w uzgodnione piki (albo w kara), wpadka na 3♦ (S) wyniesie tylko bez jednej.

Minimaks teoretyczny: 3 ♠ (WE), 9 lew; 140 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 8 (WE);
♦ – 6 (NS);
♥ – 7 (WE);
♠ – 9 (WE);
BA – 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 20; rozdawał W, obie po partii.

20

<p>♠ A102 ♥ K862 ♦ Q32 ♣ 532</p>	<p>♠ 98543 ♥ AJ1094 ♦ 5 ♣ Q9</p>	<p>♠ K7 ♥ Q75 ♦ J10976 ♣ J64</p>
--	--	--

♠	N	♠
W		E
♠	S	♠

<p>♠ QJ6 ♥ 3 ♦ AK84 ♣ AK1087</p>
--

W	N	E	S
pas	2 ♦ ¹	pas	2 BA ²
pas	3 ♥ ³	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ dwukolorówka Wilkosza, otwarcie dalekie od doskonałości, szczególnie po partii, byłoby ono modelowe, gdyby ♣D znajdowała się w pikach

² pytanie

³ kiery i piki

W	N	E	S
pas	2 ♥ ¹	pas	2 BA ²
pas	3 ♥ ³	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ dwukolorówka kiery i inny, otwarcie dalekie od doskonałości, szczególnie po partii, byłoby ono modelowe, gdyby ♣D znajdowała się w pikach

² pytanie

³ kiery i piki, karta minimalna

Jeśli gracz N spasuje, jego partner otworzy na ostatniej ręce 1♣, wówczas dojście do końcówki w piki będzie trudniejsze, ale nie niemożliwe. Na większości stołów ostatecznym kontraktem staną się zatem 4♠ (NS).

Rozgrywający ma tylko dwie szybkie przegrywające – obie w kolorze atutowym – na pierwszy rzut oka wydaje się zatem, że jeżeli tylko podegra on znajdujące się w ręce S honory pikowe, to powinien wziąć jedenaście lew. Jednej z tych potencjalnych wziętek broniący mogą go jednak pozbawić, jeżeli zmuszą go do przebicia w ręce S kiera; wypromuje to ♠10 w ręce W na trzecią lewą obrony. Aby osiągnąć ten cel zawodnicy WE muszą jednak najpóźniej po wzięciu pierwszej lewy pikowej (E ma króla albo W ma asa) wyjść w kiery. A później zabić drugim honorem kolejną rundę pików i kierem powtórzyć. Rozgrywający będzie wówczas musiał dokonać przebitki w ręce S, skutkiem czego broniący W dostanie potem wziętkę na ♠10. Po każdej innej obronie grający w piki zawodnik S (N) będzie już w stanie zrobić ceną nadróbkę na końcówkę.

Na marginesie, zawsze przecież możliwy do zapowiedzenia kontrakt 3BA (NS) bezwzględnie położy tylko i wyłącznie pierwszy wist karowy.

Minimaks teoretyczny: 4 ♠ (NS), 10 lew; 620 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (NS);
♦	– 8 (NS);
♥	– 9 (N!);
♠	– 10 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 21; rozdawał N, po partii NS.

21

<p>♠ 7 ♥ QJ7 ♦ KQ53 ♣ KQ875</p>	<p>♠ AK9532 ♥ == ♦ AJ42 ♣ 1094</p>	<p>♠ QJ64 ♥ A10985 ♦ 108 ♣ J2</p>
---	--	---

<p>♠ 108 ♥ K6432 ♦ 976 ♣ A63</p>
--

W	N	E	S
–	1 ♠	pas	1 BA
ktr. ²	2 ♠ ³	3 ♥ ⁴	pas ⁵
pas	pas		

¹ w *Naszym Systemie* półforsujące, we *Wspólnym Języku* nieforsujące

² tak jak wywoławcza kontra na otwarciu 1 ♠

³ z sześcioma dobrymi pikami N powtarza kolor otwarcia, a nie zgłasza kar (to ostatnie jest dlań wszakże posunięciem alternatywnym)

⁴ mimo sporej opozycji w pikach E słusznie stawia na grę własną, zwłaszcza na tej wysokości

⁵ S nie powinien tej ostatniej zapowiedzi karnie kontrować, ma bowiem prawie najniższe z możliwych blotki w atutach

Kontrakt 2 ♠ (NS) zostałby łatwo zrealizowany, wystarczyłoby, aby rozgrywający raz podegrał kara z dziadka, a potem przebił tam trzecią, a może nawet trzecią i czwartą rundę tego koloru. Gdy w pierwszej lewie karowej W doda blotkę, rozgrywający wstawi z ręki waleta, natomiast damę lub króla karo N pobije w ręce asem i będzie kontynuował karem. Jeśli gracz E utrzyma się w tej lewie ♦10, nie będzie dysponował bezpiecznym odejściem, jeżeli zaś jego partner przejmie ją figurą, wyrobi to ♦W w ręce N. Tak czy owak, 2 ♠ zostaną zrealizowane.

Także jednak 3 ♥ (WE) to kontrakt nietrudny do wygrania; rozgrywający odda wówczas po jednej lewie w każdym z kolorów. A będzie mógł na przykład przebić na stole trzy piki albo wykorzystać lewę trzeciego okrążenia w treflach – wyrzucić na nią z ręki pika i przebić w dziadku dwa piki. A że strona NS jest w tym rozdaniu po partii, żaden z jej zawodników nie zdecyduje się już raczej na przepych na 3 ♠. A jeśliby nawet tego dokonał, E grę tę skontruje. Zostanie ona położona bez jednej i WE zapiszą sobie magiczne 200 (w turnieju na maksy tak zakończona akcja nazywana bywa *pocałunkiem śmierci*).

Minimaks teoretyczny: 3 ♥ (WE), 9 lew; 140 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 8 (W!);
♦ – 7 (NS);
♥ – 9 (WE);
♠ – 8 (NS);
BA – 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 22; rozdawał E, po partii WE.

22

<p>♠ A642 ♥ AQ ♦ 82 ♣ AKQ105</p>	<p>♠ Q5 ♥ 109843 ♦ A10964 ♣ J</p>	<p>♠ K1083 ♥ K6 ♦ KJ75 ♣ 864</p>
--	---	--

<p>♠ J97 ♥ J752 ♦ Q3 ♣ 9732</p>

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	pas	pas
1 ♣	pas	1 ♠	pas
2 BA ¹	pas	3 BA ²	pas
pas/4 ♠ ³	pas	pas	pas

¹ wielkie bez atu, nie wyklucza czterech pików

² skład zrównoważony, tylko cztery piki, w zasadzie ręka jednokolorowa

³ W nie musi przenosić na 4♠, wie bowiem, iż 3BA będą kontraktem nadwyżkowym; ponadto on sam ma bardzo dobrej jakości longera treflowego, a w pikach poza asem – niziutkie blotki; na ogół jednak – ze względu na pustego dubla w karach – bardziej właściwa będzie gra w rozłożony 4–4 kolor starszy

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	pas	pas
1 ♣	pas	1 ♠	pas
2 ♦ ¹	pas	2 ♥ ²	pas
3 BA/4 ♠ ³	pas	pas	pas

¹ odwrotka

² tylko cztery piki, 7–10 PC;

³ mimo ośmiu pików, i to rozłożonych 4–4, W może wybrać do gry 3BA, wie bowiem, że będzie to kontrakt nadwyżkowy; ponadto on sam ma bardzo dobrej jakości longera treflowego, a w pikach poza asem – niziutkie blotki; na ogół jednak – ze względu na pustego dubla w karach – bardziej właściwa będzie gra w rozłożony 4–4 kolor starszy

Grając w piki, rozgrywający weźmie dziesięć albo jedenaście lew – w zależności od tego, jak rozegra kara (może bowiem oddać jedną albo dwie lewy w tym kolorze). W znacznie trudniejszej sytuacji znajdzie się gracz W, jeśli przyjdzie mu rozgrywać kontrakt bezatutowy, przynajmniej wówczas, gdy jego turniejowym celem będzie zdobycie jedenastu wziętek. Otóż, aby tego dokonać po wiście blotką (dziesiątką) karową, rozgrywający musi albo wstawić ze stołu króla, albo dołożyć stamtąd blotkę (ale kiedy N utrzyma się w pierwszej lewie ♦10 i powtórzy ten kolor blotką, zagranie z dziadka króla będzie już absolutnie konieczne). Ze względu na zablokowanie kar (druga dama u S) W zdobędzie wówczas albo wziętkę na ♦K i fortę pikową, albo dwie lewy karowe – na króla i waleta. Podobnie po neutralnym ataku kierowym – aby wziąć lew jedenaście, rozgrywający będzie musiał sam zagrać z ręki W w kara – z zamiarem wstawienia dziadkowego króla. Jeśli N wskoczy wówczas ♦A, W pociągnie następnie ♦K z góry (i zdobędzie dwie wziętki w tym kolorze), jeżeli zaś lewy obrońca w pierwszej rundzie kar doda blotkę – rozgrywający weźmie lewę na ♦K, a następnie wyrobi sobie fortę pikową. Optymalna rozgrywka – na wzięcie w bez atu lew jedenastu – składa się jednak z posunięć dosyć

abstrakcyjnych, można zatem z ogromnym prawdopodobieństwem założyć, że grający w bez atu będą musieli zadowolić się dziewięcioma wziętkami (przynajmniej wówczas, gdy nie otrzymają istotnej pomocy ze strony broniących). Jak już jednak wspomniałem wyżej, abstrakcyjny będzie już w tym rozdaniu sam kontrakt bezatutowy, ogromna większość par **WE** znajdzie się zatem w tym rozdaniu w normalnych, ze wszech miar racjonalnych 4♠.

Minimaks teoretyczny: 5 BA (WE), 11 lew; 660 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

 – 11 (WE);
 – 8 (WE);
 – 6 (NS, WE!);
 – 11 (WE);
BA – 11 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 23; rozdawał S, obie po partii.

23

♠ J7
 ♥ AQJ53
 ♦ K103
 ♣ AK2

♠ A10963
 ♥ K72
 ♦ Q87
 ♣ J9

♠ Q8542
 ♥ ==
 ♦ J64
 ♣ 108764

♠ K
 ♥ 109864
 ♦ A952
 ♣ Q53

W	N	E	S
–	–	–	pas
pas ¹	1♥ ²	pas ³	4♥ ⁴
pas	pas	pas	

¹ pogranicze otwarcia 1♠, ale tylko pogranicze

² także we *Wspólnym Języku*, nie jest to bowiem 18 PC uprawniające do otwarcia 1♣

³ oczywiście nie ma mowy o popartyjnym wejściu do licytacji, czy to 1♠, czy to dwukolorówką 2♥ (piki i młodszy)

⁴ chyba jest to najlepszy opis siły ofensywnej karty S, oczywiście u par, które nie mają w swoim arsenale konwencyjnego podniesienia na szczebel końcówki z pięcioma atutami i kartą silniejszą niż na wyłącznie wówczas blokujący skok na 4♥

Kończówkę w kiery zagra w tym rozdaniu prawie każda para NS, jeśli rzecz jasna pozwolą jej na to przeciwnicy (o tym później). rozgrywający odda wówczas pika i karo, a że do końca wyimpasuje króla atu, zrobi ostatecznie nadróbkę.

Ze względu na popartyjne założenia i skoczną – jak zakładam – licytację strony NS, jej przeciwnicy w ogóle nie zabiorą w niej głosu. Ale gdyby udało się to choćby jednemu z nich, jego partner poszedłby potem w obronę 4♠, a może nawet – po ewentualnych 5♥ strony NS – w 5♠. Nawet ta ostatnia obrona byłaby jeszcze opłacalna, WE mają bowiem do oddania jedynie cztery lewy: dwie karowe i dwie treflowe, nawet na 5♠ leżeliby zatem tylko bez dwóch, z kontrą za 500.

Minimaks teoretyczny: 5♠ (WE) z kontrą, 9 lew; 500 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 10 (NS);
♥	– 11 (NS);
♠	– 9 (WE);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 24; rozdawał W, obie przed partią.

24

♠ J975
 ♥ A1063
 ♦ 92
 ♣ KJ7

♠ 3
 ♥ KQJ
 ♦ A10654
 ♣ Q653

♠ AQ108
 ♥ 972
 ♦ KQJ7
 ♣ A4

♠ K642
 ♥ 854
 ♦ 83
 ♣ 10982

W	N	E	S
1 ♦	pas	1 ♠	pas
2 ♣	pas	2 ♥ ¹	pas
3 BA ²	pas	pas	pas

¹ czwarty kolor, przede wszystkim pytanie o zatrzymanie w kierach (ze stoperem kierowym graczowi E nie wolno zalicytować forsujących 2BA – także z tego powodu, że mógłby w ten sposób ustawić finalne 3BA ze złej ręki)

² bardzo dobre zatrzymanie kierowe, brak fitu pikowego, karta bez specjalnych nadwyżek honorowych, silna sugestia układu 1–3–5–4 (we *Wspólnym Języku* możliwy jest też skład 1–3–4–5)

Jeszcze jeden kontrakt, który powinna zapowiedzieć prawie każda para NS uczestnicząca w ostatnim w tym roku turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008*. Przeciwno tej grze, ustawionej z lepszej ręki W (o tym później) broniący N wyjdzie najprawdopodobniej błotką kierową. Rozgrywający ma dziewięć pewnych lew i jeżeli tylko poszuka dziesiątej nie w treflach (zagrywając błotkę ze stołu do damy w ręce), tylko w pikach (impasując ten kolor dziesiątką, a nie damą, w dziadku), rzeczywiście zrobi ceną nadróbkę. Najpierw gracz W powinien jednak oczywiście ściągnąć pięć lew karowych, aby zmusić broniących do wykonania kilku niewygodnych zrzutek, pomoże mu to rozczytać obraz rozdania. Jeżeli na przykład przeciwnicy pozbędą się zbyt wielu trefli, możliwe stanie się wyrobienie dodatkowej wziętki w tym kolorze albo też ustawienie korzystnej dla rozgrywającego (tzn. efektywnej) wpustki końcowej (istnieje wiele wariantów takiej gry).

Na marginesie, gdyby kontrakt firmowy został ustawiony z teoretycznie gorszej ręki E, pierwszy wist w trefle bezwarunkowo ograniczyłby rozgrywającego do dziewięciu wziętek.

Minimaks teoretyczny: 4 BA (W!), 10 lew; 430 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 11 (WE);
♥	– 9 (WE);
♠	– 9 (W!);
BA	– 10 (W!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 25; rozdawał N, po partii WE.

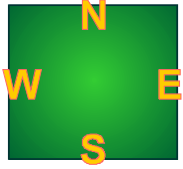
W	N	E	S
–	pas	1 	pas
1 	2 ¹	2 	3
3 ²	pas	pas	pas

¹ po uprzednim pasie wejście jak najbardziej oczywiste (zwłaszcza przed partią)

² przepych ze względu na fit karowy – w kolorze, którym partner otworzył licytację.

25

<p> 97</p> <p> Q765</p> <p> K874</p> <p> K72</p>	<p> K106</p> <p> K10</p> <p> 32</p> <p> QJ10864</p>	<p> AJ83</p> <p> J432</p> <p> AQ96</p> <p> 3</p>	<p> Q542</p> <p> A98</p> <p> J105</p> <p> A95</p>
--	---	--	--

Na większości stołów licytacja wygaśnie w 2 (WE) bądź – tam, gdzie NS włączą się do niej treflami – w 3 (NS). Przeciwno 2/3 (W) obrońca N zaatakują na pewno D – i to nie tylko tam, gdzie NS uzgodnili ten kolor.

Tak czy owak, rozgrywający powinien oddać tylko trefla, pika oraz dwie lewy atutowe. Rozegranie kierów będzie szczególnie łatwe tam, gdzie N wejdzie do licytacji 2 – tam właśnie, przy longerze treflowym, należy założyć obecność krótszego (niż u partnera) fragmentu kierów, a konkretnie drugiej figury. Rozgrywający powinien zatem rozpocząć od wyjścia blotką kierową z ręki, a potem ewentualnie – gdy N nie wskoczy K – zagrać blotkę atu wkoło. Pozwoli mu to ograniczyć przegrywające do wspomnianych czterech: dwóch w kolorze atutowym oraz treflowej i pikowej.

Minimaks teoretyczny: 3 (WE), 9 lew; 140 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

 – 8 (NS);
 – 8 (WE);
 – 9 (WE);
 – 7 (WE);
BA – 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 26; rozdawał E, obie po partii.

26

♠ K1098
 ♥ K854
 ♦ J
 ♣ AKQ10

♠ 75
 ♥ A97
 ♦ Q107653
 ♣ 63

♠ A43
 ♥ QJ103
 ♦ AK94
 ♣ J4

♠ QJ62
 ♥ 62
 ♦ 82
 ♣ 98752

N
 W E
 S

W	N	E	S
–	–	1 BA	pas
2 BA/3 ♣ ¹	ktr. ²	3 ♦ ³	pas ⁴
pas	ktr. ⁵	pas	3 ♠
pas	pas	pas	

¹ transfer na kara (w *Naszym Systemie* – 2BA, we *Wspólnym Języku* – 3♣)

² kontra wywoławcza przeciwko karom

³ dobry fit karowy

⁴ karta S jest nieco za słaba, by już teraz zgłosić z nią 3♠

⁵ powtórna kontra wywoławcza, przyrzekająca nadwyżkę honorową

Tak to się raczej odbędzie, gracz S jest bowiem za słaby, aby zgłosić piki już po pierwszej kontrze partnera, a po 3♠ opóźnionych N nie dołoży przecież końcówki. Gracze NS mogą co najwyżej zostać w nią wpuści, na przykład wówczas, gdy po 3♠ e-S-a i dwóch pasach otwierający przepchnie się na 4♦. N może wówczas nie wytrzymać i zapowiedzieć 4♠.

A końcówka w piki jest na linii NS absolutnie wykładana, przede wszystkim dzięki pełnemu wyłączeniu w karach. Ale też piki dzielą się 3–2, ♥K leży za asem (którego posiada akurat partner otwierającego 1BA), a trefle są rozłożone 2–2 (i gracze WE nie mogą zmontować przebitki w tym kolorze). Jest to zatem kontrakt nieco szczęśliwy, ale – powtarzam – absolutnie wykładany. Oczywiście, do 4♠ dojdzie jednak bardzo mało duetów NS, większość zapisze sobie 170 punktów za wzięcie dziesięciu lew na pikową częściówkę.

Gwoli absolutnej ścisłości, te wykładane 4♠ silniejsza honorowo (21 PC : 19 PC) strona WE może opłaczalnie obronić (po partii!) czterema bez atutu albo pięcioma karami. W obu wypadkach jej wpadka wyniosłaby tylko bez dwóch, z kontrą za 500. Takiej przenikliwości i superoceny karty nie wykaże chyba jednak żadna para WE...

Minimaks teoretyczny: 4 BA (WE) z kontrą, 8 lew albo 5 ♦ (WE) z kontrą, 9 lew; **500 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (NS);
♦	– 9 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 10 (NS);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 27; rozdawał S, obie przed partią.

27

♠ K102		♠ 8
♥ J84		♥ K2
♦ J8765		♦ AQ932
♣ K7		♣ AQJ93
♠ AJ963		♠ Q754
♥ AQ105		♥ 9763
♦ K10		♦ 4
♣ 105		♣ 8642

W	N	E	S
–	–	–	pas
1 ♠	pas	2 ♦	pas
2 ♥	pas	2 BA ¹	pas
3 BA ²	pas	4 BA ³	pas
pas ⁴	pas		

¹ forsing

² modelowo 5–4–2–2, brak wyraźnych nadwyżek

³ inwit, partner może mieć nawet szesnaście czy siedemnaście brzydkich miltonów

⁴ w takiej sytuacji 14 PC, jakie akurat posiada otwierający, nie upoważniają go do przyjęcia parterowego zaproszenia

Cóż, gracze **WE** posiadają „tylko” 30 PC, nie dysponują też kolorem uzgodnionym, w rozdaniu nie ma zatem bilansu na prawidłowego szlemika. A że ponadto fakt ten dosyć łatwo jest wytropić w licytacji, gry premiowe będą zapowiadane jedynie sporadycznie. Ale będą, znam bowiem pary/zawodników, dla których progiem upoważniającym do zgłoszenia szlemika jest właśnie trzydzieści miltonów. Rozdanie to będzie kolejną wodą na ich młyn, rozkłady są bowiem do tego stopnia dla strony **WE** korzystne, że wychodzi jej nie tylko szlemik (we wszystkie miana poza pikami), ale wręcz wielki szlem w bez atu (a także w trefle i w kiery). Cóż, brydżowy bilans mówi nam jedynie, zapowiedzenie jakiego kontraktu będzie (na dłuższym dystansie) opłacalne, a nie co akurat w danym rozdaniu wychodzi. I trzeba się z tym pogodzić i jakoś żyć, nawet wówczas, gdy wpisuje się do protokołu plus 520, podczas gdy można było wpisać liczbę o okrągły tysiąc większą...

Minimaks teoretyczny: 7 BA (**WE**), 13 lew; **1520 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 13 (WE);
♦	– 12 (WE);
♥	– 13 (WE);
♠	– 10 (WE);
BA	– 13 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12 **Polski Związek Brydża Sportowego**

8 grudnia 2008

Rozdanie 28; rozdawał W, po partii NS.

28

♠ Q7543
 ♥ K1064
 ♦ 43
 ♣ QJ

♠ 962
 ♥ 2
 ♦ KQ86
 ♣ A9654

♠ 108
 ♥ Q9875
 ♦ 2
 ♣ K10873

♠ AKJ
 ♥ AJ3
 ♦ AJ10975
 ♣ 2

Nasz System:

W	N	E	S
pas	pas	pas	1 ♦
pas	1 ♠	pas	2 BA ¹
pas	3 ♥ ²	pas	4 ♠ ³
pas	pas	pas	

¹ forsing do dogranej, skład niekoniecznie zrównoważony

² 5+ ♠-4+ ♥

³ fit pikowy, zasadniczo trzykartowy (cztery piki możliwe jedynie przy układzie 4-2-5-2), brak intencji szlemikowych

Wspólny Język

albo:

W	N	E	S
pas	pas	pas	1 ♣
pas	1 ♠	pas	2 ♦ ¹
pas	2 BA ²	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ odwrotka

² 5 ♠, słaba karta (do 10 PC)

³ jak masz kara, to pasuj

⁴ N pasuje, aby poznać rękę otwierającego, znajdzie się wówczas w sytuacji dużo bardziej komfortowej

⁵ kiery i trefle (z kolorami starszymi E zalicytowałby konwencyjną rekontę)

⁶ silna karta, próba uzgodnienia pików (o co byłoby bardzo trudno po rebidzie e-S-a 3 ♦, wskazującym *kontrę objaśniającą* na tym kolorze)

⁷ teraz już N dobrze wie, co jest grane, może więc pewnym głosem zapowiedzieć bilansową końcówkę w piki

W	N	E	S
pas	pas	2 ♦ ¹	ktr. ²
pas ³	pas ⁴	2 ♥ ⁵	ktr. ⁶
pas	4 ♠ ⁷	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka Wilkosza

² kontra wywoławcza do hipotetycznych pików otwierającego (wtedy przyrzeka fit kierowy) albo silna karta (*kontra objaśniająca*) w składzie niezrównoważonym

W	N	E	S
pas	pas	2 ♥ ¹	ktr. ²
pas	3 ♠ ³	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

¹ dwukolorówka kiery i inny

² kontra wywoławcza

³ zapowiedź z bilansu, być może z potencjalnie zmarnowanym ♥K nieco naciągnięta, N ma jednak osiem miltonów i układ 5-4 (alternatywą są jednak 2 ♠)

Być może z pewnymi kłopotami, zwłaszcza po trzeciorocznym, blokującym otwarciu gracza E, większość par NS powinna w rozdaniu tym osiągnąć optymalną końcówkę w piki. Gra ta zostanie łatwo zrealizowana, rozgrywający ma bowiem tylko przegrywające w treflach i karach. Ściśle mówiąc, jedynie pierwszy wist

w kiera bezwzględnie pozbawi e-N-a jedenastej wziętki, albo bowiem trzykrotnie on wówczas zaatutuje i odda dwie lewy treflowe (i karową), albo poprzestanie na częściowym zaatutowaniu, a wtedy obrońcy wezmą przebitkę kierową (oraz trefla i karo). Natomiast po każdym innym ataku rozgrywający będzie w stanie tylko dwukrotnie zaatutować (by E nie przebił kara, ponadto dziadkowy honor pikowy będzie później konieczny jako cenne dojście tamże), a potem zagrać w karo i wyrobić sobie ten kolor (oddając obrońcy W lewę na jedną figurę w tym kolorze, a potem ekspasując mu drugą). Da mu to wartościową nadróbkę i wysoką notę za zapis 650.

Minimaks teoretyczny: 5 ♣ (WE) z kontrą, 9 lew; 300 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 10 (NS);
♥	– 8 (NS);
♠	– 10 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 29; rozdawał N, obie po partii.

29

♠ KJ5
 ♥ 9
 ♦ KQ6432
 ♣ AQ9

♠ Q1042
 ♥ QJ752
 ♦ J
 ♣ J108

♠ A98
 ♥ A108
 ♦ 1097
 ♣ K432

♠ 763
 ♥ K643
 ♦ A85
 ♣ 765

W	N	E	S
–	1 ♦	pas	1 ♥
pas	2 ♦	pas	pas
pas			

Tak potoczy się licytacja na zdecydowanej większości stołów. Otwierający ma bowiem za mało solidnego longera na inwitujący rebid 3♦, którego zresztą i tak jego partner nie przyjąłby. Na ogół będą więc w tym rozdaniu grane częściówki karowe, na które można wziąć dziewięć lew. Nawet po pasywnym, nie rozgrywającemu nie pomagającym ataku w atu, ściągnie on trzy razy kara i wyjdzie z ręki w singla kierowego. Aby nie stracić lewy w tym kolorze, E będzie musiał wskoczyć asem, a następnie wykonać korzystne dla przeciwnika zagranie w pika lub w trefla.

3BA (NS) bezwzględnie położy jedynie pierwszy wist kierowy. Co więcej, jeżeli przeciwko tej grze, ustawionej z ręki S, obrońca W zaatakuję blotką kierową, to jego partner będzie musiał wstawić na trzeciej ręce dziesiątkę (!). Jeżeli by bowiem pobił ją ♥A, rozgrywający przepuściłby następnie kontynuację ♥10, a zabiłby ♥K dopiero trzecią rundę tego koloru. Następnie S wyrobiłby sobie wziętkę w pikach, zagrywając blotkę do waleta na stole. Po pobiciu go ♠A E nie dysponowałaby już kierem, więc gra zostałaby zrealizowana. Jeszcze ciekawiej byłoby w wypadku kontraktu 3BA (N) – otóż, aby grę tę położyć, E musiałby zaatakować ♥10 albo ♥8, czyli spod asa w tym kolorze. A gdyby wziął pierwszą lewę, musiałby następnie wyjść w karo, aby nie wyrobić przeciwnikowi lewy pikowej ani treflowej [ani też nie pozwolić mu na zrealizowanie gry w sposób opisany wyżej, w przypadku kontraktu 3BA (S)].

Jak już jednak wspominałem, gry 3BA (N) nie będą raczej osiągalne ze względu na brak pokrycia bilansowego.

Minimaks teoretyczny: 2 BA (NS) 8 lew; 120 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 6 (NS, WE!);
♦	– 9 (NS);
♥	– 8 (WE);
♠	– 7 (WE);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 30; rozdawał E, obie przed partią.

30

♠ A4
 ♥ A943
 ♦ KJ74
 ♣ A103

♠ 9
 ♥ KQ10872
 ♦ Q1063
 ♣ Q5

♠ Q8752
 ♥ ==
 ♦ A852
 ♣ K972

♠ KJ1063
 ♥ J65
 ♦ 9
 ♣ J864

W	N	E	S
–	–	pas	pas
2♦ ¹	ktr. ²	pas ³	2♠ ⁴
pas	pas	pas	

¹ multi

² kontra wywoławcza do hipotetycznych pików otwierającego

³ E wie, że partner ma kiery, na razie jednak ze strachu pasuje (co bez kontry...)

⁴ z singlem karo S nie może sobie pozwolić na odpasowanie partnerowej kontry, pokazuje zatem swój najlepszy kolor (tym bardziej że z jego karty wynika, że także rozgrywający ma raczej kiery aniżeli piki)

W	N	E	S
–	–	pas	pas
2♥ ¹	pas	pas	pas ²

¹ słabe dwa

² ożywienie licytacji zapowiedzią 2♠ byłoby nadgorliwością, jako że bez wątpliwości partner doprowadziłby po nim do kontraktu niemożliwego do zrealizowania

albo:

W	N	E	S
–	–	pas	pas
2♦/2♥ ¹	2BA ²	pas	3♥ ³
pas	3♠	pas	pas
pas			

¹ multi albo naturalne słabe dwa

² 15–18 PC w układzie zrównoważonym

³ transfer na kiery

W rozdaniu tym – najczęściej – zawodnik W będzie zatem grał 2♥ (bez kontry) bądź też któryś z jego przeciwników będzie rozgrywał 2/3♠. Wyżej podałem tylko kilka z wielu wariantów możliwego rozwoju wydarzeń. Jeśli natomiast chodzi o sprawy techniczne obrona-rozgrywka, to kontrakt 2♥ (WE) powinien zostać położony co najmniej bez jednej, za 50 [położenie go bez dwóch, za 100, wymagałoby od obrońcy N oddania zupełnie abstrakcyjnego pierwszego wistu ♠4 – spod asa(!?); oczywiście dużo łatwiej byłoby zawistować skutecznie, tzn. na bez dwóch, obrońcy S, musiałby on bowiem wyjść w błotkę treflową, singla karo albo ♠K). Strona NS zawsze natomiast zrobiłaby 2♠, gracz N mógłby nawet wziąć w ten kolor dziewięć lew, podczas gdy kontrakt 3♠ z ręki jego partnera położyłby, rzecz jasna, jedynie atak ♠K (D) i przebicie przez E asa kierowego. To oczywiście rozważania przede wszystkim teoretyczne, na ogół w widne karty, w praktyce wiele bowiem zależało będzie również od postępowania broniących.

Minimaks teoretyczny: 3♠ (N!), 9 lew; 140 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 8 (N!);
 ♦ – 7 (WE);
 ♥ – 7 (N!);
 ♠ – 9 (N!);
 BA – 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 31; rozdawał S, po partii NS.

31

<p>♠ A10542 ♥ 103 ♦ J93 ♣ KJ10</p>	<p>♠ QJ3 ♥ QJ654 ♦ 10 ♣ A765</p>	<p>♠ 86 ♥ == ♦ AKQ875 ♣ 98432</p>
--	--	---

<p>♠ K97 ♥ AK9872 ♦ 642 ♣ Q</p>

W	N	E	S
–	–	–	1 ♥
1 ♠	4 ♥ ¹	4 BA ²	pas ³
5 ♦	pas	pas	5 ♥ ⁴
pas	pas	6 ♦ ⁵	ktr. ⁶
pas	pas	pas	

¹ znów zapowiedź praktyczna, tym bardziej że pikowe honory e-N-a nie wydają się specjalnie wartościowe, strona NS znajduje się też w założeniach niekorzystnych, a wówczas warto jest szybko zapowiedzieć swój kontrakt

² dwukolorówka na młodszych

³ S pasuje, aby bliżej rozpoznać sytuację

⁴ skoro partner nie zaproponował kontry na 5 ♦, zgłoszenie przez e-S-a 5 ♥ jest teraz krokiem zupełnie oczywistym

⁵ ze swoim układem 6–5 i renensem w kierach E robi jeszcze jeden krok do przodu (tym bardziej że partner nie zaproponował na 5 ♥ przeciwników kontry)

⁶ ta zapowiedź podlega już bezwarunkowemu skontrowaniu

Zaproponowana wyżej sekwencja to zarazem przykład optymalnego rozwiązania przez obie strony tego niełatwego rozdania. Najpierw N celnie skoczył na 4 ♥, maksymalnie blokując przeciwnikom wymianę informacji. Mimo to E – ze swoim ogromnym, ofensywnym układem – nie dał się wyłączyć z walki; oczywiście pomogły mu w tym korzystne założenia. Z kolei strona NS nie zadowolila się ochłapami, tzn. kontrą na 5 ♦ (tylko bez jednej, za 100), tylko przelicytowała je – w ataku – pięcioma kierami. Ale i E nie odpuścił, ocenił, że ten ostatni kontrakt jeszcze przeciwnikom wychodzi, a obrona szlemikiem karowym będzie opłacalna i poszedł w nią (!). Rzeczywiście, 6 ♦ jest bardzo opłacalne, co więcej – aby wyegzekwować maksymalną wpadkę bez dwóch, za 500, N musiałby oddać pierwszy wist ♣A i kontynuować treflem – do przebitki. Ponadto broniący dostaliby wziętkę pikową, zapisaliby więc sobie tylko i aż 300 punktów – za wpadkę przeciwników bez dwóch. Po każdym innym ataku rozgrywający obronnego szlemika w kara gracz W wybroniłby się zupełnie za darmo, tzn. bez jednej, za 100.

Teoretycznie rzecz ujmując, równie opłacalna – bez dwóch za 300 – mogłaby się okazać obrona sześcioma treflami. Aby osiągnąć taki rezultat, obrońcy musieliby zaatakować wówczas w kiery – do skrótu ręki E, albo w kara. W tym drugim wypadku N po dostaniu się do ręki na ♣A zagrałby w kiery, potem więc przebiłby karo (przed zagranie w ten kolor rozgrywający nie byłby bowiem w stanie do końca wyatutować, a to ze względu na zablokowanie trefli).

Minimaks teoretyczny: 6 ♣ (WE) z kontrą, 10 lew albo 6 ♦ (WE) z kontrą, 10 lew; **300 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 10 (WE);
♦ – 10 (WE);
♥ – 11 (NS);
♠ – 8 (WE);
BA – 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 32; rozdawał W, po partii WE.

32

<p>♠ Q93 ♥ AJ1098 ♦ J64 ♣ 93</p>	<p>♠ KJ4 ♥ Q4 ♦ 109853 ♣ 864</p>	<p>♠ A10875 ♥ K7 ♦ AK7 ♣ J102</p>
--	--	---

<p>♠ 62 ♥ 6532 ♦ Q2 ♣ AKQ75</p>

albo:

W	N	E	S
pas	pas	1 ♠	2 ♣
2 ♠ ¹	pas	3 ♣ ²	pas
3 ♥ ³	pas	4 ♠	pas
pas	pas		

W	N	E	S
pas	pas	1 ♠	pas
2 ♠ ¹	pas	2 BA ²	pas
4 ♠ ³	pas	pas	pas

¹ ręka nieco za słaba na zastosowanie z nią konwencji

2 ♣ *drury*

² nadwyżka, układ zrównoważony, inwit do końcówki, przede wszystkim w piki

³ W przyjmuje zaproszenie partnera, nie proponuje jednak zagrania 3BA, ma powiem dwa puste kolory

¹ ręka odrobinę za słaba na zgłoszenie z nią koloru przeciwnika 3 ♣ (inwit do dogranej z fitem pikowym)

² inwit do końcówki, przede wszystkim pikowej

³ wartości kierowe, próba zagrania końcówki w ten kolor (gdy partner ma w nim cztery karty)

Kończówki w piki będą zapowiadane dosyć często, przynajmniej tam, gdzie E otworzy *jeden w ten kolor*, a nie 1BA. W tym ostatnim wypadku dojdzie bowiem – po *transferze* kierowym ze strony W – do kontraktu 3BA (E) i obrońca S ściągnie pięć lew treflowych.

Także końcówka w piki nie będzie jednak łatwa do zrealizowania. Przeciwno tej grze S zaatakuje najprawdopodobniej trzy razy w trefle, będzie się bowiem bał otworzyć w trzeciej lewie któryś z pozostałych kolorów. Rozgrywający przebiję trzecią lewę treflową na stole, po czym powinien wyjść stamtąd ♠D – z intencją puszczenia jej wkoło. Na inne rozegranie pików – na przykład blotką do damy, a potem blotką do dziewiątki w ręce – E nie ma bowiem w zasadzie odpowiedniej komunikacji (w zasadzie – może bowiem przejść do ręki karem, a potem wrócić na stół ♥A, w ten sposób ograniczyłyby jednak swoje pozostałe szanse), ponadto S ujawnił już dużo miltonów w treflach, ♠K znajduje się więc raczej w ręce jego partnera. Rozwiąże to problem atutów, później pozostanie więc rozgrywającemu jedynie optymalne połączenie szans w kolorach czerwonych. Podstawą będzie impas przeciwko ♥D (większa szansa niż zagranie tego koloru z góry), przedtem jednak należy ściągnąć ♦A K. W tym wypadku spadnie w tym kolorze druga dama i wszystkie problemy rozgrywającego skończą się. Nawet jednak przy dowolnym (co najmniej) pięciokarcie karowym w ręce N i ♥D tamże do sukcesu prowadziłyby rozgrywka na karowo-kierowy przymus (gdyby – rzecz jasna – rozgrywający na takie właśnie rozwiązanie się zdecydował, a nie zagrałby na impas przeciwko ♥D w ręce S...).

Na linii NS jest też do wygrania końcówka w kiery, jej rozgrywający musiałyby jednak bezwarunkowo już trafić nie tylko piki, ale i drugą damę atu w ręce N...

Minimaks teoretyczny: 4 ♥ (WE), 10 lew albo 4 ♠ (WE), 10 lew; **620 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 7 (WE);
♦ – 7 (WE);
♥ – 10 (WE);
♠ – 10 (WE);
BA – 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2008

Turniej nr 12

Polski Związek Brydża Sportowego

8 grudnia 2008

Rozdanie 33; rozdawał N, obie przed partią.

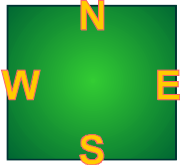
33

♠ AKQJ72
 ♥ A
 ♦ QJ104
 ♣ 97

♠ 543
 ♥ J42
 ♦ A97
 ♣ QJ54

♠ 106
 ♥ Q107653
 ♦ 85
 ♣ K102

♠ 98
 ♥ K98
 ♦ K632
 ♣ A863

W	N	E	S
–	1 ♠ ¹	pas	1 BA ¹
pas	4 ♠ ²	pas	pas
pas			

¹ w *Naszym Systemie* półforsujące, we *Wspólnym Języku* nieforsujące

² mnóstwo lew wygrywających, a na rebid 3 ♠ partner mógłby przecież spasować

Tak lub bardzo podobnie potoczy się licytacja na bardzo wielu stołach ostatniego w tym roku turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2008*. Końcówka pikowa będzie łatwo realizowana z nadróbką, rozgrywający odda bowiem jedynie ♦A i lewą treflową. Graczom NS ucieknie jednak bardzo dobry szlemik karowy, na ośmiu atutach rozłożonych 4–4. Bierze się wówczas dwanaście lew ze względu na przebitkę w którejś z rąk NS. A nawet po najgroźniejszym ataku treflowym rozgrywający odniesie sukces, gdy zabije go asem i przed atutowaniem ściągnie ♥A i zagra trzy razy w piki – trzecią rundę tego ostatniego koloru przebiję w ręce S i na ♥K wyrzuci z ręki N trefla. A dopiero potem zagra w kara... Oczywiście po każdym innym wiście rozgrywka będzie dużo prostsza, absolutnie banalna, dlatego określiłem uprzednio 6♦ strony NS jako szlemika bardzo dobrego. Spróbujmy zatem pomarzyć, jak kontrakt ten osiągnąć...

Nasz System:

W	N	E	S
–	1 ♠ ¹	pas	1 BA ¹
pas	3 ♦ ²	pas	4 ♦ ³
pas	4 ♥ ⁴	pas	5 ♣ ⁵
pas	6 ♦ ⁶	pas	pas
pas			

¹ półforsujące

² 5+ ♠–4+ ♦, forsing do końcówki (przecież 4 ♠ zawsze zdąży się zapowiedzieć!)

³ co najmniej cztery kara, zachęcające uzgodnienie tego koloru

^{4,5} *cuebidy*

⁶ skoro partner uzgodnił zachęcająco kara, a potem dał jeszcze *cuebid* 5 ♣, musi mieć trzy dobre figury; 6♦ na pewno będzie wówczas prawidłowym kontraktem, a o wielkim szlemie nie ma przecież mowy (skoro na otarcie 1 ♠ S odpowiedział 1BA)

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	1 ¹	pas	1 BA
pas	2 ²	pas	2 BA ³
pas	3 ⁴	pas	4 ⁴
pas	4 ⁵	pas	5 ⁶
pas	6 ⁷	pas	pas
pas			

¹ tylko 17 PC, ale dużo lew wygrywających, można więc z powodzeniem zacząć od 1

² silny trefl na pikach

³ naturalne, 5⁺ –4⁺ , ręka ukierunkowana do gry w kolor

⁴ zachęcające uzgodnienie kar, skoro partner chce grać w kolor, to i S – z maksimum odpowiedzi i samymi topowymi wartościami – nie ma nic przeciwko temu

^{5,6} *cuebidy*

⁷ skoro partner uzgodnił zachęcająco kara, a potem dał jeszcze *cuebid* 5 , musi mieć trzy dobre figury; 6 na pewno będzie wówczas prawidłowym kontraktem, a o wielkim szlemie nie ma przecież mowy (skoro na otwarciu 1 S odpowiedział 1BA)

Minimaks teoretyczny: 6 (NS), 12 lew, 920 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

	– 8 (NS);
	– 12 (NS);
	– 7 (WE);
	– 11(NS);
BA	– 9 (NS).

I tak to sobie pomarzyliśmy, wykorzystując też fakt, że i pora ku roztaczaniu wszelkich marzeń jest jak najbardziej odpowiednia – minął właśnie Święty Mikołaj, a zbliżają się najpiękniejsze z wszystkich święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok. Z tej to właśnie okazji wszystkim uczestnikom *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski* – zarówno najwierniejszym z wiernych, jak i zupełnie przypadkowym – składamy moc najserdeczniejszych i najpiękniejszych życzeń: zdrowia, zadowolenia, pogody ducha oraz wszelkich sukcesów i wspaniałych osiągnięć, nie tylko przy brydżowym stoliku...

Wojciech Siwiec

Stefan Jacek Berwid